

Ny arbetsgivare

Janne växte upp i Stockholm med en mamma som var psykiskt störd och en styvpappa som var alkoholist. Redan vid tre års ålder skickade mamman iväg honom till mormor och morfar. Hon fick två söner till, men dessa fick bo kvar hemma. Janne förstod aldrig varför han blev bortskickad och inte hans yngre bröder. Han började snatta i affärer redan när han var åtta år. Janne blev snabbt en av värstingarna i skolan. Lärarna stod inte ut med honom, så han fick sluta skolan redan i sjunde klass. Droger blev i tretton års ålder en del av hans vardag. Det började med hasch men han blev ganska snart introducerad till heroin. Med detta följde kriminalitet eftersom heroinet är dyrt.

Det har sagts, att om en människa inte tidigare har fått känna av hälsosamma gränser, känner han sig inte trygg som vuxen, förrän fängelsemurarna omsluter honom. Så blev det för Janne. Han blev en känd person på fängelserna. En faster till honom var varmt kristen och bad alltid för Janne och skickade små bibelversar till honom. Detta gjorde intryck på Janne. Han kände att någon brydde sig och talade ofta med fängelseprästen när han satt inne. Vid ett tillfälle när Janne var nyintagen och skulle gå in i sin cell, kände han ett kompakt mörker slå emot honom. Han vägrade gå in i cellen innan prästen hade varit där och välsignat den. Många av de andra fångarna på avdelningen, ville då också ha sina celler välsignade. De startades en bibelgrupp med anledning av detta, som Janne deltog i.

Väl ute i frihet föll Janne snabbt tillbaka i sitt heroinmissbruk. Det var som ett inre fängelse han inte kunde komma ifrån. Vid flera tillfällen försökte han ta sitt liv via överdoser, men Guds vakande hand vilade över Janne. Han fick jobb som svetsare, träffade en kvinna som han gifte sig med och fick en son. Janne lyckades hålla sig drogfri i flera år. Men så började det gnissla i relationen och han började missbruka igen. Skilsmässan blev ett faktum. Under ett av sina fängelsebesök läste Janne in grundskolekompetensen och lyckades komma in på en konditorsutbildning. Hans övervakare var en kristen tjej som han senare förlovade sig med och fick en son med. Livet började se riktigt bra ut för Janne. Han fick jobb som konditor och älskade sin lilla familj. Men tyvärr hade inte Janne stängt dörren helt och hållet till sitt gamla liv. Heroinet började suga igen. I desperation åkte han till ett behandlingshem, för han ville inte förlora sin familj. Men loppet var redan kört. Jannes flickvän träffade en annan man och allt rasade samman för honom.

Janne åkte till Göteborg för att komma ifrån Stockholm och alla minnen. Men allt gick bara åt skogen mer och mer. Janne råkade ut för en bilolycka, fick hjärtfel, förlorade alla sina tänder och blev hemlös. I den här processen mötte han sin halvbror Lasse, som också var missbrukare. Till Jannes förvåning hade Lasse blivit frälst och gick i kyrkan. Lasse hade fått kontakt med mig och min församling, genom Café Trappanér, vårt café för hemlösa. Detta satte myror i huvudet på Janne. Kunde hans råbarkade bror förändras genom den kristna tron, kanske det fanns hopp för honom också. Han följde med sin bror på ett bönemöte och där tog Janne emot Jesus för sin egen del. Han sa,

-Nu har jag tjänat drogen i trettiosex år. Nu vill jag börja tjäna Gud istället. Han sökte upp sin äldsta son som bodde i Göteborg och som han inte hade sett på många år och sa,

- Min son, jag har fått en ny arbetsgivare. Han heter Gud. Jag är trött på min gamla. Han har bara ställt till ett elände för mig. Janne har nu varit drogfri i två månader och hans son följer regelbundet med honom till kyrkan. För två veckor sedan lät Janne döpa sig och det riktigt strålade om honom. Jesus säger,

- Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv och liv i överflöd. (Joh. 10:10)

